

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Projekts Nr. 2009/0216/1DP/1.1.1.2.0/09/APIA/VIAA/044

**NESTRIKTAS KOPAS AR VĒRTĪBĀM PUSGREDZENĀ
UN MONĀDES PĀR KATEGORIJU**

Jānis Cīrulis

Latvijas Universitāte

email: jc@lanet.lv

LMB 8. konference

Valmiera, 2010. g. 8.–10. aprīlis

1. MONĀDE KĀ VISPĀRINĀTU KOPU TEORIJAS FRAGMENTS

- Kopas un funkcijas (apzīmējumi)

X, Y, Z - kopas,

$\alpha, \beta, \phi, \psi$ - funkcijas,

Set - visu kopu klase,

Fun - visu funkciju klase.

- Monādes

- Monādes

Monāde ir trijnieks $(T, \eta, \#)$, kur

- T ir attēlojums $Set \rightarrow Set$,
- η ir indeksētu funkciju saime $(\eta_X: X \rightarrow TX)_{X \in Set}$,
- $\#$ ir daļējs attēlojums $Fun \rightarrow Fun$, kas katram $X \in Set$ pārveido funkcijas $X \rightarrow TY$ par funkcijām $TX \rightarrow TY$,

- Monādes

Monāde ir trijnieks $(T, \eta, \#)$, kur

- T ir attēlojums $Set \rightarrow Set$,
- η ir indeksētu funkciju saime $(\eta_X: X \rightarrow TX)_{X \in Set}$,
- $\#$ ir daļējs attēlojums $Fun \rightarrow Fun$, kas katram $X \in Set$ pārveido funkcijas $X \rightarrow TY$ par funkcijām $TX \rightarrow TY$,

un ir izpildītas aksiomas

- (m1) $\alpha^\# \eta_X = \alpha$, $\alpha: X \rightarrow TY$
- (m2) $\eta_X^\# = id_{TX}$,
- (m3) $(\beta^\# \alpha)^\# = \beta^\# \alpha^\#$ $\alpha: X \rightarrow TY, \beta: Y \rightarrow TZ$.

Monāde ir trijnieks $(T, \eta, \#)$, kur

- T ir attēlojums $Set \rightarrow Set$,
- η ir indeksētu funkciju saime $(\eta_X: X \rightarrow TX)_{X \in Set}$,
- $\#$ ir daļējs attēlojums $Fun \rightarrow Fun$, kas katram $X \in Set$ pārveido funkcijas $X \rightarrow TY$ par funkcijām $TX \rightarrow TY$.

• Inerpretācija: domāsim

- TX elementus kā kopas X *apakškopas*,
- (katram $x \in X$) kopu $\eta_X(x)$ kā X apakškopu $\{x\}$,
- funkciju $\alpha: X \rightarrow TY$ kā Y apakškopu *saimi* $(\alpha_x \in TY: x \in X)$,
- *piemēram*, η_X ir kopas X vienelementa apakškopu saime,
- (katram $p \in TX$) kopu $\alpha^\#(p) \in TY$ kā indeksu kopai p atbilstošo saimes $\alpha: X \rightarrow TY$ locekļu *apvienojumu* $\bigcup(\alpha_x: x \in p)$,
- pašu attēlojumu $\#$ kā *izsvērtu apvienošanu*.

Tātad $\eta_X(x) = \{x\}$, ja $p \in TX$, tad $\alpha^\sharp(p) = \bigcup(\alpha_x: x \in p)$

Tad izpildās visas trīs aksiomas:

Tātad $\eta_X(x) = \{x\}$, ja $p \in TX$, tad $\alpha^\sharp(p) = \bigcup(\alpha_x: x \in p)$

Tad izpildās visas trīs aksiomas:

$$\begin{aligned} \text{(m1)} \quad \alpha^\sharp \eta_X &= \alpha & \alpha: X \rightarrow TY \\ \alpha^\sharp(\eta_X(x')) &= \bigcup(\alpha_x: x \in \{x'\}) = \alpha_{x'} = \alpha(x'). \end{aligned}$$

Tātad $\eta_X(x) = \{x\}$, ja $p \in TX$, tad $\alpha^\sharp(p) = \bigcup(\alpha_x: x \in p)$

Tad izpildās visas trīs aksiomas:

$$\begin{aligned} \text{(m1)} \quad \alpha^\sharp \eta_X &= \alpha & \alpha: X \rightarrow TY \\ \alpha^\sharp(\eta_X(x')) &= \bigcup(\alpha_x: x \in \{x'\}) = \alpha_{x'} = \alpha(x'). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{(m2)} \quad \eta_X^\sharp &= id_{TX} & \eta_X: X \rightarrow TX \\ \eta_X^\sharp(p) &= \bigcup(\{x\}: x \in p) = p \end{aligned}$$

Tātad $\eta_X(x) = \{x\}$, ja $p \in TX$, tad $\alpha^\sharp(p) = \bigcup(\alpha_x: x \in p)$

Tad izpildās visas trīs aksiomas:

$$(m1) \quad \alpha^\sharp \eta_X = \alpha \quad \alpha: X \rightarrow TY$$

$$\alpha^\sharp(\eta_X(x')) = \bigcup(\alpha_x: x \in \{x'\}) = \alpha_{x'} = \alpha(x').$$

$$(m2) \quad \eta_X^\sharp = id_{TX} \quad \eta_X: X \rightarrow TX$$

$$\eta_X^\sharp(p) = \bigcup(\{x\}: x \in p) = p$$

$$(m3) \quad (\beta^\sharp \alpha)^\sharp = \beta^\sharp \alpha^\sharp \quad \alpha: X \rightarrow TY, \beta: Y \rightarrow TZ, \beta^\sharp \alpha: X \rightarrow TZ$$

- $(\beta^\sharp \alpha)(x) = \beta^\sharp(\alpha_x) = \bigcup(\beta_y: y \in \alpha_x)$
- $(\beta^\sharp \alpha)^\sharp(p) = \bigcup((\beta^\sharp \alpha)_x: x \in p) = \bigcup(\bigcup(\beta_y: y \in \alpha_x): x \in p)$
- $(\beta^\sharp \alpha^\sharp)(p) = \beta^\sharp(\alpha^\sharp(p)) = \beta^\sharp(\bigcup(\alpha_x: x \in p)) = \bigcup(\beta_y: y \in \bigcup(\alpha_x: x \in p)).$

Monāde ir trijnieks $(T, \eta, \#)$, kur

- T ir attēlojums $Set \rightarrow Set$,
- η ir indeksētu funkciju saime $(\eta_X: X \rightarrow TX)_{X \in Set}$,
- $\#$ ir daļējs attēlojums $Fun \rightarrow Fun$, kas katram $X \in Set$ pārveido funkcijas $X \rightarrow TY$ par funkcijām $TX \rightarrow TY$.

• Vispārīgs piemērs (ieskicēts):

Ω - fiksēta kopa,

$0, 1$ - elementi no Ω ($0 \neq 1$),

$T(X)$ - netukša Ω^X apakškopa,

η_X - attēlojums, kas katram $x \in X$ piesaista delta funkciju kopā X , kas koncentrēta punktā x :

$$\eta_X(x)(x') = \begin{cases} 1, & \text{ja } x' = x, \\ 0, & \text{ja } x' \neq x. \end{cases}$$

Monāde ir trijnieks $(T, \eta, \#)$, kur

- T ir attēlojums $\mathcal{Set} \rightarrow \mathcal{Set}$,
- η ir indeksētu funkciju saime $(\eta_X: X \rightarrow TX)_{X \in \mathcal{Set}}$,
- $\#$ ir daļējs attēlojums $\mathcal{Fun} \rightarrow \mathcal{Fun}$, kas katram $X \in \mathcal{Set}$ pārveido funkcijas $X \rightarrow TY$ par funkcijām $TX \rightarrow TY$.

Nem $\alpha: X \rightarrow T(Y)$, $p \in T(X)$, $y \in Y$ un rēķina $\alpha^\#(p)(y)$:

- izraugās patvaļīgu $x \in X$ un ņem $\alpha_x \in TY$,
“sareizina” $\alpha_x(y)$ ar “svaru” $p(x)$: $p(x)\alpha_x(y)$,
- “summē pa x ” visus tādus reizinājumus:
 $\sum(p(x)\alpha_x(y): x \in X)$.
- iegūto “vidējojumu” ņem par $\alpha^\#(p)(y)$.

Aksiomas:

$$\begin{aligned} \text{(m1)} \quad \alpha^\# \eta_X &= \alpha, & \alpha: X \rightarrow TY \\ \alpha^\#(\eta_X(x))(y) &= \alpha_x(y) = \alpha(x)(y). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{(m2)} \quad \eta_X^\# &= id_{TX} & \eta_X: X \rightarrow TX \\ \eta_X^\#(p)y &= p(y) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{(m3)} \quad (\beta^\# \alpha)^\# &= \beta^\# \alpha^\# & \alpha: X \rightarrow TY, \beta: Y \rightarrow TZ, \beta^\# \alpha: X \rightarrow TZ \\ (\beta^\# \alpha)^\#(p)(z) &= (\beta^\# \alpha^\#)(p)(z). \end{aligned}$$

Aksiomas:

$$\begin{aligned} \text{(m1)} \quad \alpha^\# \eta_X &= \alpha, & \alpha: X \rightarrow TY \\ \alpha^\#(\eta_X(x))(y) &= \alpha_x(y) = \alpha(x)(y). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{(m2)} \quad \eta_X^\# &= id_{TX} & \eta_X: X \rightarrow TX \\ \eta_X^\#(p)y &= p(y) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{(m3)} \quad (\beta^\# \alpha)^\# &= \beta^\# \alpha^\# & \alpha: X \rightarrow TY, \beta: Y \rightarrow TZ, \beta^\# \alpha: X \rightarrow TZ \\ (\beta^\# \alpha)^\#(p)(z) &= (\beta^\# \alpha^\#)(p)(z). \end{aligned}$$

- Kādām jābūt Σ (galīgā gadījumā $+$), $\cdot$, 0 , 1 īpašībām, lai visas trīs aksiomas varētu pierādīt?

2. PUSGREDZENISKA LOGIKA

2. PUSGREDZENISKA LOGIKA

Kādēļ pusgredzeni?

2. PUSGREDZENISKA LOĢIKA

Kādēļ pusgredzeni?

- (a) Klasiskā loģika un kopu teorija:
 - predikāts kopā X (X apakškopa) ir funkcija $X \rightarrow \{a, p\}$,
 - patiesumvērtību kopa $\{a, p\}$ ir pusgredzens attiecībā uz disjunkciju un konjunkciju ar nulles elementu a un vieninieku p .
- (a') Raupjās kopas:
 - raupja X apakškopa ir daļēja funkcija $X \rightarrow \{a, p\}$.
- (b) Zade:
 - predikāts (apakškopa) ir funkcija $X \rightarrow [0, 1]$,
 - vienības segments $([0, 1], \max, \min, 0, 1)$ ir pusgredzens.
- (c) Vispārīgāk – ar režģi L :
 - predikāts (apakškopa) ir funkcija $X \rightarrow L$,
 - ikviens režģis $(L, \vee, \wedge, 0, 1)$ ir pusgredzens.

- (d) Vēl vispārīgāk – ar quantāli Q :
 - predikāts (apakškopa) ir funkcija $X \rightarrow Q$,
 - unitāla stingri divpusēja kvantāle ir pusgredzens $(Q, \vee, \odot, 0, 1)$ ir (**nekomutatīvs**) pusgredzens.

Līdzīgi BL-algebras, MV-algebras u.tml.

- (e) Varbūtību loģika:
 - predikāts (varbūtību blīvums) ir normēta funkcija $X \rightarrow [0, 1]$,
 - segments $([0, 1], +, \cdot, 0, 1)$ ir **daļējs** pusgredzens.
- (f) Multikopas:
 - multikopa ir funkcija $X \rightarrow N$,
 - naturālo skaitļu kopa ir pusgredzens $(N, +, \cdot, 0, 1)$ (**bez vislielākā elementa**).

Aditīvi daļēji pusgredzeni

Aditīvi daļēji pusgredzeni

• *Daļējs komutatīvs monoids* ir algebra $(A, +, 0)$, kur $+$ ir daļēja operācija kopā A , $0 \in A$ un izpildās aksiomas

- $x + y = y + x$,
- $x + (y + z) = (x + y) + z$,
- $x + 0 = x$

(katra vienādība ir lasāma:

“ja viena puse ir definēta, tad ir arī otra un abas ir vienādas”).

!! Arī visur definēta saskaitīšana netiek izslēgta.

- Daļējs monoids ir *sakārtots*, ja tajā fiksēta sakārtojuma attiecība tā, lai
 - no $x \leq y$ izriet, ka $x + z \leq y + z$.

Sakārtotu monoidu sauc par

- *pozitīvu*, ja 0 ir tā mazākais elements,
- *ierobežotu*, ja tas ir pozitīvs un tajā ir lielākais elements.

- *Pēc summām sakārtots* daļējs monoids ir tāds, kas apmierina nosacījumu

- ja $x + y + z = x$, tad $x + y = x$.

Tas tā ir tad un tikai tad, ja attiecība $\leq$, ko definē ar

- $x \leq y$ tad un tikai tad, ja $\exists z x + z = y$

ir sakārtojums.

Ja tā notiek, tad monoids ir sakārtots un pozitīvs.

Bez tam,

ja $x + y$ eksistē, $x' \leq x$, $y' \leq y$, tad $x' + y'$ eksistē.

- *(Aditīvi) daļējs pusgredzens* ir algebra $(S, +, \cdot, 0)$, kur
 - $(S, +, 0)$ ir daļējs komutatīvs monoids,
 - $(S, \cdot, 0)$ ir pusgrupa ar nulles elementu,
 - reizināšana $\cdot$ ir abpusēji distributīva: ja attiecīgās summas ir definētas, tad

$$(x + y)z = xz + yz, \quad z(x + y) = zx + zy.$$

Unitāls daļējs pusgredzens ir tāds, kurā reizināšanai ir abpusējs neitrālais elements 1.

- Daļējs pusgredzens ir *sakārtots*, ja tajā fiksēta sakārtojuma attiecība tā, ka
 - no $x \leq y$ izriet, ka $x + z \leq y + z$, $xz \leq yz$ un $zx \leq zy$.

Par *integrālu* sauc tādu unitālu ierobežotu daļēju pusgredzenu, kurā reizināšanas neitrālais elements ir vislielākais.

Vispārinātā summēšana pusgredzenos

Vispārinātā summēšana pusgredzenos

Par *summēšanu pa kopu X* pusgredzenā S sauc daļēju funkcionāli Σ_X , kas patvaļīgām (ne obligāti visām) funkcijām $X \rightarrow S$ jeb S elementu saimēm ar indeksu kopu X piekārto S elementus tā,

Vispārinātā summēšana pusgredzenos

Par *summēšanu pa kopu X* pusgredzenā S sauc daļēju funkcionāli $\sum_X$, kas patvaļīgām (ne obligāti visām) funkcijām $X \rightarrow S$

jeb S elementu saimēm ar indeksu kopu X

piekārto S elementus tā, ka

- $\sum_X(\phi + \psi) = \sum \phi + \sum \psi$,
- $\sum_X(s\phi) = s \sum_X \phi$ katram $s \in S$,
- $\sum_X \phi = 0$, ja visi ϕ locekļi ir 0,
- $\sum_X \phi = s$, kāds ϕ loceklis ir s , bet visi pārējie ir 0.

Tātad funkcionālis $\sum_X$ ir lineārs.

$\sum_X \phi$ vietā var rakstīt arī $\sum(\phi(x): x \in X)$.

!! Ja saimē ϕ ir galīgs skaits no 0 atšķirīgu locekļu, tad $\sum_X \phi$ iznāk vienāds ar to summu.

Summēšanas funkcionāļiem pa dažādām kopām jābūt saskaņotiem:

Pieņemsim, ka

- X ir savstarpēji šķirtu kopu X_i ($i \in I$) apvienojums,
- ϕ ir patvaļīga funkcija $X \rightarrow S$,

katram $i \in I$ $\psi_i := \phi|_{X_i}$, χ ir funkcija $I \rightarrow S$, ko definē ar

$$\zeta(i) = \sum_{X_i} \psi_i.$$

Tad ir spēkā vispārināts asociatīvais likums

$$\sum_I \zeta = \sum_X \phi.$$

Summēšanas funkcionāļiem pa dažādām kopām jābūt saskaņotiem:

Pieņemsim, ka

- X ir savstarpēji šķirtu kopu X_i ($i \in I$) apvienojums,
- ϕ ir patvaļīga funkcija $X \rightarrow S$,

katram $i \in I$ $\psi_i := \phi|_{X_i}$, χ ir funkcija $I \rightarrow S$, ko definē ar

$$\zeta(i) = \sum_{X_i} \psi_i.$$

Tad ir spēkā vispārināts asociatīvais likums

$$\sum_I \zeta = \sum_X \phi.$$

Izvērstā formā:

$$\sum((\sum(\psi_i(x_i): x_i \in X_i): i \in I) = \sum(\phi(x): x \in X).$$

- S ir *pusgredzens ar summēšanu*, ja tajā katrai kopai X ir fiksēta kāda summēšana $\sum_X$ tā, ka vispārinātais asociatīvais likums ir spēkā.

- S ir *pusgredzens ar summēšanu*, ja tajā katrai kopai X ir fiksēta kāda summēšana $\sum_X$ tā, ka vispārinātais asociatīvais likums ir spēkā.

Visos sākumā apskatītajos piemēros, izņemot multikopas, pieminētie pusgredzeni ir pēc summām sakārtoti integrāli daļēji pusgredzeni ar summēšanu .

Turpmāk ar pusgredzenu sapratīsim tieši tādu daļēju pusgredzenu.

Pusgredzeniska loģika (Semiring-like logic)

Precizēta monādes konstrukcija

Precizēta monādes konstrukcija

Fiksēsim vienu pusgredzenu $\Omega := (\Omega, +, \cdot, 0, 1)$ ar summēšanu Σ un domāsim to kā patiesumvērtību kopu.

Apzīmēsim ar $F(X)$ visu funkciju $X \rightarrow \Omega$ kopu.

Katru funkciju $\phi \in F(X)$ var uzskatīt par Ω elementu saimi $(\phi(x): x \in X)$.

Precizēta monādes konstrukcija

Fiksēsim vienu pusgredzenu $\Omega := (\Omega, +, \cdot, 0, 1)$ ar summēšanu Σ un domāsim to kā patiesumvērtību kopu.

Apzīmēsim ar $F(X)$ visu funkciju $X \rightarrow \Omega$ kopu.

Katru funkciju $\phi \in F(X)$ var uzskatīt par Ω elementu saimi $(\phi(x): x \in X)$.

Funkciju $\phi \in F(X)$ saucam par

- *summējamu*, ja $\Sigma_X \phi$ ir definēts,
- *normētu*, ja ϕ ir summējama un $\Sigma_X \phi = 1$,
- *supersummējamu*, ja reizinājums $(\phi \cdot \psi)$ ir summējams visām funkcijām $\psi \in F(X)$.

Apzīmējam ar

$S(X)$ – visu summējamo funkciju kopu no $F(X)$,

$N(X)$ – visu normēto funkciju kopu no $F(X)$,

$SS(X)$ – visu supersummējamo funkciju kopu no $F(X)$.

Tad

$$N(X) \subseteq SS(X) \subseteq S(X).$$

Apzīmējam ar

$S(X)$ – visu summējamo funkciju kopu no $F(X)$,

$N(X)$ – visu normēto funkciju kopu no $F(X)$,

$SS(X)$ – visu supersummējamo funkciju kopu no $F(X)$.

Tad

$$N(X) \subseteq SS(X) \subseteq S(X).$$

Jebkuru supersummējamu funkciju var uzskatīt par Ω -vērtīgu predikātu kopā X (X apakškopu).

Par $T(X)$ var ņemt kādu $SS(X)$ apakškopu, tomēr jāievēro noteikti (un zināmi) saskaņotības nosacījumi dažādiem X .

Tie izpildās, kad $T(X) = SS(X)$ vai $T(X) = N(X)$.

Apzīmējam ar

$S(X)$ – visu summējamo funkciju kopu no $F(X)$,

$N(X)$ – visu normēto funkciju kopu no $F(X)$,

$SS(X)$ – visu supersummējamo funkciju kopu no $F(X)$.

Tad

$$N(X) \subseteq SS(X) \subseteq S(X).$$

Jebkuru supersummējamu funkciju var uzskatīt par Ω -vērtīgu predikātu kopā X (X apakškopu).

Par $T(X)$ var ņemt kādu $SS(X)$ apakškopu, tomēr jāievēro noteikti (un zināmi) saskaņotības nosacījumi dažādiem X .

Tie izpildās, kad $T(X) = SS(X)$ vai $T(X) = N(X)$.

Teorēma. Piemērā aprakstītais konstrukts $(T, \eta, \#)$ (ar pēc tam izdarītajiem precizējumiem) ir monāde.

Otrādi, ja modāde ir piemērā aprakstītajā veidā izveidota no kādiem $Q, +, \cdot, 0, 1, \Sigma$, tad $(Q, +, \cdot, 0, 1)$ ir pusgredzens ar summēšanu Σ .